

... alebo malý súhrn toho, čo sme spoločne spoznávali.

BOŽIE SLOVO:

(2 Pt 3, 10-14)

Čítanie z Druhého listu sv. apoštola Petra: *Pánov deň príde ako zlodej. A vtedy sa nebesia s rachotom pomínú, živly sa páľavou rozplynú, aj zem i diela, ktoré sú na nej.* ¹¹ *A keď sa toto všetko má tak rozplynúť, ako sväto a nábožne musíte žiť vy,* ¹² *čo očakávate túžobne príchod Božieho dňa, pre ktorý sa nebesia páľavou rozplynú a živly sa v ohni roztopia!* ¹³ *Podľa jeho prísľubu očakávame nové nebo a novú zem, na ktorých prebýva spravodlivosť.* ¹⁴ *Preto, milovaní, keď toto očakávate, usilujte sa, aby vás našiel nepoškvrnených a bez úhony, v pokoji.* Počuli sme Božie slovo.

KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, úvahy/katechézy č.)

V tomto veku nikdy nebude existovať dokonalý a spravodlivý svet. To ale neznamená, že ho my, kresťania, nemôžeme a nemáme urobiť aspoň o niečo dokonalejším a spravodlivejším, než je a urobiť ho tak ak nie rajským (a to nebude nikdy), tak aspoň trochu viac znesiteľným. Presne ako to hovorí apoštol Peter, prvý pápež, vo svojej druhej encyklike, z ktorej sme kúsok čítali v úvode: Tento svet zanikne, resp. skončí ako slepá ulička vývoja v čiernej diere zvanej Peklo. Práve teraz rastie a rozvíja sa nová vývojová vetva „neba a zeme“, na ktorej prebýva dokonalá spravodlivosť. No a Peter hovorí, že ak chceme patriť k tej druhej vetve a žiť v novom nebi a na novej zemi, no tam musíme byť aj my zodpovedajúco spravodlivo a dokonalo. A to už tu, na tejto starej zemi. Ako kresťania by sme teda mali žiť v nespravodlivom a zlom svete spravodlivo a dobre – „*Nedaj sa premôcť zlu, ale dobrom premáhaj zlo*“ (Rim 12, 21), prikazuje nám Písmo – a tak ovplyvňovať spoločnosť v ktorej žijeme tak, aby sa aj sama stávala ak nie dobrou, aspoň lepšou. Nakoniec, takto Západná civilizácia vznikla: že v nej žili kresťania, ktorí sa snažili po kresťansky žiť a stvárnili ju v duchu kresťanstva. Ako píše na samom úsvite kresťanstva autor Listu Diognétovi, kresťania „*sú v tele, ale nežijú podľa tela. Bývajú na zemi, ale svoj domov majú v nebi. Vydané zákony poslúchajú, a svojím životom prevyšujú zákony. Čím je duša v tele, tým sú kresťania vo svete Duša je uzavretá v tele, ale ona udržiaava telo; aj kresťanov drží svet ako vo väzení, no oni udržujú svet.*“

Na Slovensku žije 56% katolíkov. Ak by to bola naozaj pravda, naozaj by to boli veriaci ľudia, ktorí naozaj angažovane žijú a „pretláčajú“ v spoločnosti kresťanskú kultúru – ako by to u nás vyzeralo?

1) ROVNOSŤ a rovnaká DÔSTOJNOSŤ každej jednej ľudskej osoby: Bez ohľadu na vek, rasu, sexuálnu orientáciu (áno, aj ju!), vzdelanie, spoločenské postavenie, zamestnanie, schopnosti, čokoľvek, vnímame jeden druhého ako rovných, ako hodných rovnakej úcty, rovnakých práv, rovnakej ochrany a pomoci spoločenstva. Akákoľvek diskriminácia kohokoľvek jednoducho nepripadá do úvahy!

2) UPREDNOSTNENIE SLABÝCH A CHUDOBNÝCH: Práve z tohto dôvodu vnímame ako povinnosť pomáhať tým, ktorí si sami pomôcť nemôžu, s tým, s čím si sami poradiť nevedia, aby sme im pomohli čo najrýchlejšie dostať sa na takú úroveň, kde už nie sú odkázaní na takúto vo svojej podstate výnimočnú pomoc zo strany spoločenstva (charita, obec, štát) a mohli sa už stojac na vlastných nohách zapojiť do riadneho života v spoločnosti – bezdomovcami a rómskymi komunitami počnúc cez ľudí v núdzi, nezamestnaných, slobodné mamičky / oteckovia a pod. A, samozrejme, poskytujeme primeranú podporu (finančne, ale ešte viac aj ako komunita) seniorom.

3) PRINCÍP ÚCTY K ĽUDSKÉMU ŽIVOTU: Právo na život je prvé a základné ľudské právo, z ktorého vychádza právo vlastniť seba a súkromný majetok a teda byť teoreticky aj prakticky slobodným človekom. Žiadne vykorisťovanie, žiadne zabíjanie nevinných – dokonca ešte pred ich narodením! – ani nič podobné. Primeraná a poctivá pláca umožňujúca skutočne žiť, nielen živorit.

4) SOLIDARITA a SPOLOČNÉ DOBRO: keď ako spoločnosť si navzájom pomáhame, staráme sa jeden o druhého, spoločne usilujeme o spoločné dobro pre všetkých, o takú spoločnosť a štát, kde sa dobre žije všetkým jej členom – a následne aj nám, lebo takáto spoločnosť aj prosperuje.

5) PRINCÍP SPOLOČENSTVA a ÚČASŤ NA SPOLOČENSTVE: Veľkú pozornosť venujeme rodinám, pretože oni sú základná bunka spoločnosti, dôvod jestvovania štátu ale aj podmienka prežitia štátu, kultúry, samej civilizácie. Zároveň sa aktívne zapájame do spoločenského života, usilujeme sa každý prispievať k dobru a rastu a blahu spoločnosti, aktívne sa podieľame na jej riadení ako občania, angažujeme sa podľa svojich schopností na rovne miestnej či národnej, v organizáciách či v politických stranách, aby sme tak od spoločnosti a štátu nielen prijímali, ale aj prispievali – a to nielen na poctivo a spravodlivo odvodených daniach!

6) SUBSIDIARITA: Bdieme zároveň veľmi pozorne, aby sa moc zbytočne nekumulovala, ale aby sa veci riešili tam, kde je ich miesto: Rodiny aby si slobodne riešili svoj život s spôsob výchovy detí, voľbu školy, pre seba voľbu stavu, náboženstva, povolania, zamestnania... Aby obec riešila len veci, ktoré rodiny riešiť nevedia alebo kde by to bolo na ich úkor a neefektívne... A obdobne aby samospráva a štát riešili len to, čo im skutočne prináleží a „nemontovali“ sa zbytočne do života na nižšej úrovni a nekomplikovali ho zbytočnou byrokraciou a podobne! Vždy a vo všetko sa pýtame, kde je tá najnižšia úroveň, na ktorej je možné dané veci riešiť, napríklad! Základnou úlohou štátu je obrana, zákonodarstvo a súdnictvo s vynucovaním práva. Pri čomkoľvek nadto treba byť mimoriadne bdely a dôkladne sa pýtať, či naozaj je potrebné, aby tieto riešil štát a vládna moc vôbec, nech na

akejkoľvek úrovni – napríklad v USA či Švajčiarsku dokonca aj veci ako zákony či dane riešia nižšie celky, podobné našim krajom.

7) SPRÁVCOVSTVO: všetko to vo vedomí, že nie sme majiteľmi, ale iba správcami zeme a našou úlohou je dobre spravovať svet, v ktorom žijeme a zanechať ho pre nasledujúcu generáciu ak nie v lepšom, tak aspoň v nie horšom stave, než v akom sme ho od našich predkov do správy prevzali.

NA ZAMYSLENIE:

Tak čo? Ako by vyzeral svet, keby sme naozaj boli katolíci, keby nás naozaj takých bolo v štáte 54% a teda keby sme naozaj vo všetkých veciach toto sveta konali podľa týchto základných sociálnych pravidiel našej viery? A keď sme pri tom – spovedali ste sa už niekedy z toho, že nežijete, nekonáte, nesprávate sa podľa zásad sociálnej náuky Cirkvi? Asi ani nie, že? No, potom je najvyšší čas s tým začať. A naozaj iba začať – lebo cieľom nie je sa z toho iba formálne a pravidelne spovedávať, ale zmeniť svoje konanie a chovanie tak, aby sme sa z toho spovedávať nemuseli – len už nie z nevedomosti, ale preto, že podľa nich naozaj žijeme a konáme!

Inak, môžeme na pozerať aj ako na analógiu Desatora. Desatoro nás do Neba nedostane – ale je predstupňom k láske, ktorá už hej. Ak nezvládame Desatoro, ako by sme mohli uspieť s Evanjeliom? Preto sa Ježiš onoho mladíka pýtal najprv na prikázania, až potom ho pozval k nasledovaniu a teda ku kresťanstvu! Podobne Týchto desať bodov sociálnej náuky: Žiť v spoločnosti Cirkvi znamená žiť lásku a jednotu, ktorá ďaleko presahuje tieto princípy. Lenže ak by sme v našom kresťanskom spoločenstve nedokázali žiť ani tento základný spoločenský štandard – ako by sme mohli uspieť v tom, byť jedno srdce a jedna duša, jedna rodina? A tak je možno užitočné pozrieť sa na tieto princípy a dať si otázku: žijeme podľa nich a na ich úrovni aspoň medzi sebou, v našej farnosti?

OTÁZKY:

< Tak sa to opýtajte! Žijete ako farnosť aspoň podľa princípov sociálnej náuky Cirkvi? Prekonávate ich? V čom? Akde nie? Prečo? Čo urobíte, aby ste žili aspoň na úrovni kresťanstvom inšpirovanej svetskej spoločnosti? A čo urobíte, aby ste tak žili a konali aj vo svete? >